

Tarto-lina Kirko.

Meie olleme jo minnewatse aasta Kalendre sisest Koolmeistre Jani läbbi kuulda sanu, kuidas meie waišt liwlandi malest mitmal wišil om waiwatu, nink kuidas ta šoa rapplemiffega üttest käest tõiše kätte sai. Nišammate olleme ka kuulnu, kuidas se ellaw šonna, mes Isandast tullep, läggüš nink mahha-šökkuti, nink mitte ärra es kisto, enge waa waimude möda kōndis, seni kui temma aig tulli, ja temma nüüd meie Sure Keisri armo al henda woip laotada kige pole, kui ennege, Jummal parrako, neid wastawōtlikko šüddamid iks olles.

Panneme šis nüüd selle ramatokessen teile üts pilt ette, armas rahwas, nink nautame teile šedda wastset kirkut, mes Tarto linan ülles tettas, Tarto kihhelfunna nink lina kōggoduffele. Temma om meie armolikko Keisri Erra lubba nink käššu päle tettu, ja ütte plani ehk pilti perra, mes Temma ešš Peterburri linast om saatnu.

Tijate nüüd minnewatse aasta Kalendrist ka, et wannal ajal Tarto linan liwlandi rahwal kolm kirkut om olnu: Maria-kirk, Jani kirk, nink Tomi-kirk. Ent neist ei šaisanüüd ennamb kui ennege Janikirk ütšinda, nink Tomi-kirko müri kants. Maria-kirkust ei olle ütte kirkweke ennamb löida! Arwatas, et se Runninga ehk Uniwersiteti moja temma asseme pääl om tettu.

Kuleme šis se kōrd šedda luggu, kuidas se Jani-kirk ütšinda sai tullest nink tuhšast üllestousta läbbi waiwa nink walsusse, ainult selle wāggewa šonna läbbi, kellega Isand innemiste šüddamid li-gutas nink hendale ešš rahwast pohšastas ommandusses, kumb uššin olles hāle tōle. (Lit. 2, 14.)

Šoa kolmekümne nink kätte aasta eest (1708) sai Tarto liin, ehk ta kül müride nink krawidega üttes kōwwas linas olli tettu, šoa läbbi hopis ärrapollotetus nink ärralaotetus. Paljo rahwast weti wenne male paosile. Jani-kirko kella, kantsli nink Altri šaiwa ärrahoijetus nink Piškwate wetus, ja šest torredast Tarto linast nink temma kerkist es olle muud nätta, kui ennege tuhka nink müri kantsō.

Kui šoa šökminne nink wainlašte werrewallaminne, rōkminne nink riisminne ärraollanema nakšewa, kui